

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIANSKI

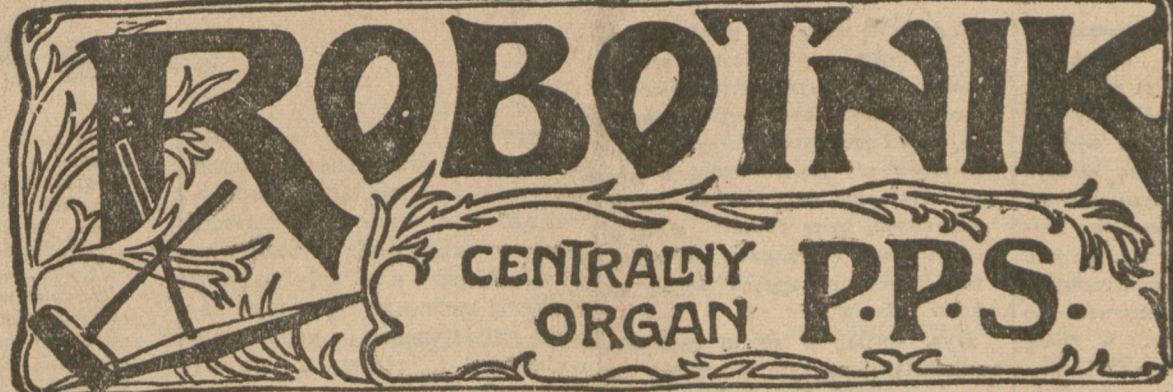
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-jej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-jej

Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 5.05-70
DYREKCJA — 2.20-13
ADMINISTRACJA — 5.13-80
DRUKARNIA — 2.75-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Prząd Pocztowy Warszawa i Kartoteka N. 117

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 2.50, bez odnośnika zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr.
Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „ŁODZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64
„ROBOTNIK RABOMSKI” Radom, ul. Kellera-Krausa 1. „ROBOTNIK POZNANSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Stroma 24
Ceny ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwykłe 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwykłych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Zatarg chińsko-japoński zaostrza się

Z depesz ponížszych widać, że starcie zbrojne Chińczyków z Japończykami rozpalilo tlejącą w Chinach nienawiść do Japonii, przytłumioną w ostatnich cza-

sach siłą zbrojną najeźdźców. Już Japonia sama się boi, że nie uda się zawrzeć kompromisu z Chinami.

Niepokój w Japonii

Z Tokio donoszą, że koła japońskie są bardzo zaniepokojone możliwymi oddźwiękami wydarzeń w Chinach północnych. Sądzą tu, iż trudno będzie osiągnąć kompromis z władzą chińską, gdyż wszelki kompromis równoznaczny byłby z utratą prestiżu, co wzmocniłoby agresywność chińską i mogłoby wywołać poważne echa w Mandżukuo, a na-

wet w Korei. Te same koła wątpią, by sprawa mogła być obecnie zlokalizowana pomimo wysiłków japońskich w tym kierunku. Zdaniem niektórych, wszyscy obywateli japońscy powinni opuścić Chiny środkowe i południowe, aby nie trzeba było ich ochraniać, a wszystkie wojska japońskie skoncentrować dla obrony Chin północnych.

W Japonii pesymizm

Po posiedzeniu rady ministrów premier ks. Konoye udał się do rezydencji cesarza w Hayama.

Koła dobrze poinformowane są nastroszone pesymistycznie.

Japonia pragnęłaby kompromisu

Japońskie ministerium wojny ogłosiło komunikat, w którym podaje, że wojska chińskie z Si-Yuan koncentrują się w Pa-Pao. Czang, linia kolejowa Pekin — Tiensin została zniszczona, rokowania chińsko-japońskie w Pekinie znalazły się w impasie, Chiń-

cy nie zamierzają wcale opuścić zajmowanych obecnie pozycji i że nie ma żadnej możliwości znalezienia kompromisu, ponieważ wszyscy oficerowie 27-jej armii chińskiej są bardzo wrogo usposobieni do Japonii.

Jeszcze mają nadzieję na kompromis

Według ostatnich doniesień z Pekinu do Tokio, wszczęto w Pekinie rokowania w celu znalezienia kompromisu. Japońskie koła dyplomatyczne mają jeszcze nadzieję, iż uda się pokojowo rozwiązać konflikt. Sądzą tu, że generał Sung-Cze-Juan, przewodniczący rady politycznej prowincji Hopei i Cza-

har, oraz chińskie władze lokalne skłonne są ograniczyć incydent. Zdaniem tych kół, marszałek Czang-Kai-Szek pragnąłby sięgnąć swe wojska do Chin północnych. Po czym dopiero starałby się o wszczęcie rokowań z Japonią. Władze japońskie uczynią wszystko dla załatwienia konfliktu na miejscu.

Występ Degrelle'a

Przywódca faszystów belgijskich, Leon Degrelle, wystąpił w tych dniach na publicznym zgromadzeniu w Antwerpii. Było to jego pierwsze wystąpienie po klęsce, poniesionej podczas częściowych wyborów w dniu 11-go kwietnia w Brukseli. Degrelle z właściwym sobie tużetem oświadczył, że wprowadzić 11 kwietnia rexici ponieśli porażkę, ale od dnia tego ruch ten znowu zdobywa utracone tereny. Podczas wyborów w dniu 11 kwie-

nia — mówił Degrelle — katolicy połączyli się z marksistami pod egidą Moskwy. Gdyby rexici mieli powrócić do partii katolickiej, to było by to nieprzyzwolone, gdyż wobec tych zwolenników rex-a, którzy do żadnego wyznania nie zaliczają się.

Nasi panowie z „ABC” i innych „Gońców” ze zdumieniem dowiedzą się, iż w Belgii katolicy poje-

Zadżumione szczury na angielskim transportowcu

(Kor. własna)

Na przybyłym z Dalekiego Wschodu do Londynu transportowcu frachtowym „Somali” stwierdzono obecność czarnych szarańch dżumy szczurów. Władze portowe Londynu zarządziły natychmiastowe przerwanie rozładunku. Zagazowano statek, oraz podjęto wszelkie inne stosowane w takich razach kroki, aby zapobiedz przeniesieniu straszli-

wej zarazy na ludzi. Powołane urzędy są przekonane, iż nie zajdzie wypadek zachorowania, ponieważ obecność szczurów w porę zauważono i wszelkie zarządzenia zastosowano we właściwym czasie. Statek stoi w porcie izolowany od innych okrętów i pod ścisłą kontrolą policji sanitarnej.

A. E.

Japonia odrzuca protest Chin

Z Nankinu donoszą, że chiński minister spraw zagr. złożył na ręce charge d'affaires japońskiego Hidaka protest z powodu ostatnich wydarzeń w Chinach północ-

nych. Hidaka odpowiedział, iż protest ten jest nie do przyjęcia, ponieważ nie zgodny jest z faktami.

Czang-Kaj-Szek nieprzejednany?

TOKIO (PAT.). Agencja Domei donosi z Hankou, że marszałek Czang-Kai-Szek przesłał burmistrzowi Pekinu i gen. Feng-Si-Hanowi, dowódcy 37 dywizji

29 armii instrukcje, aby odrzucili wszelkie warunki kompromisowe, nie ustępowali ani jednego cala ziemi i nie liczyli się z ofiarami w ludziach.

Rada ministrów w Tokio

Wczoraj zebrała się w Tokio na nadzwyczajnym posiedzeniu rada ministrów, która, jak sądzą, dążyć będzie do osiągnięcia współpracy w parlamencie i z ko-

łami finansowymi, celem sprostania sytuacji, jaka powstała w Chinach północnych.

Świat arabski przeciw podziałowi Palestyny

Reuter donosi z Jerozolimy, że od dnia ogłoszenia raportu komisji królów: „zanotowano tylko jedno zajęcie w Palestynie, mianowicie w piątek w Birrsheba Arabowie usiłowali zapalić ogień na znak protestu. Policja rozproszyła manifestantów, przy czym znalaziono 2 bomby, z których jedna wybuchła, nie wyrządzając zresztą szkód. Wysoki komisarz Palestyny zażądał od władz syryjskich skoncentrowania wojsk francuskich na granicy, celem przeciwdziałania wkraczaniu band libańskich do Palestyny. Zaprzeczają wiadomości, jakoby policja aresz-

towała w Jaffie 25 osób w następstwie manifestacji.

Naczelny komitet arabski otrzymał od premiera Iraku pismo, zawierające obietnicę, iż Rząd iracki zamierza zaprzestować wobec Anglii przeciwko projektowi podziału Palestyny. Irak przeciwny jest temu rozwiązaniu i skłonny jest udzielić Arabom pomocy w dążeniu do uzyskania zadośćuczynienia ich postulatami narodowymi. Ponadto komitet otrzymał zapewnienie poparcia ze strony emira Komeitu i emira Transjordanii Abdullaha.

Fabrykacja kandydatów do Pomocy Zimowej

Kolej nie ubezpiecza pracowników sezonowych

Okólnikiem z dnia 8. VI. 1937 r. Nr. 96 (Dz. Urz. M. K. Nr. 18 poz. 134) wydało M. K. w porozumieniu z Min. Opieki Społecznej wskazówki, którzy robotnicy zatrudnieni na podstawie umowy o pracę (przy pracach doraźnych) w przedsiębiorstwie PKP. podlegają obowiązkom zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Obowiązkomu temu podlegają bez względu na czas trwania roboty i czas zatrudnienia danego robotnika następujący pracownicy: 1) wszyscy sezonowi robotnicy wykwalifikowani; 2) robotnicy przyjęci na PKP. jako pracownicy czasowi po dniu 15. III. 1937 r. na mocy upoważnienia właściwej władzy, od dnia nadania charakteru pracownika czasowego; 3) robotnicy sezonowi zajęci przy sezonowych robotach inwestycyjnych, konserwacyjnych i renowacyjnych przy ściśle określonych budynkach (wymienionych w okólniku) i 4) robotnicy sezonowi nasycałni materiałowi drzewnych.

Okólnik jest tak zredagowany, że — jeszcze po odpowiedniej interpretacji władz kolejowych — tylko mała garstka robotników sezonowych będzie objęta ubezpieczeniem na wypadek braku pracy.

Ubezpieczenie to zapewnia w zimie, chociaż małe, ale ustawowe zasiłki i robotnik nie musi się kłaniać różnym „komitetowym” paniusiom, aby przezwyciężyć zimę.

Roboty sezonowe na kolejach trwają z reguły więcej, niż 6 miesięcy i robotnicy na nich zatrudnieni podlegają przymusowi ubezpieczenia. Po wejściu w życie cytowanego na wstępie okólnika, ołbrzymie rzesze sezonowców pozostaną na zimę bez zasiłków i zdane będą na gorzką zupkę filantropii w rodzaju „Pomocy zimowej”.

Ta fabrykacja nędzy jest niepojęta! Zamiast w każdym sezonie rozszerzać grupy, podlegające ubezpieczeniu, władze wysyłają się na zwężenie zakresu ustawowej pomocy na wypadek braku pracy, przerzucając ciężar utrzymania bezrobotnych na społeczeństwo, t. j. przeważnie na świat pracy.

Uroczystości w Gdyni

Wczoraj z okazji „Święta Morza” odbyły się w Gdyni liczne uroczystości z udziałem floty wojennej.

W uroczystościach wziął udział p. Prezydent Rzplitej.

Strajk hotelowo-gastronomiczny w Paryżu

Z Paryża donoszą: W strajku hotelarskim nie zaszły żadne zmiany. Strajk i w dzielnicach łacińskiej są otwarte. O kelnerów w hotelach, kawiarniach i restauracjach daje się odczuwać tylko w wielkich zakładach. Kawiarnie na bulwarach, na Polach Elizejskich, na placu obsługi gości.

Gwiazdy, na Montmartre, Montparnasse i w dzielnicach łacińskiej są otwarte. Otwarte są również wielkie hotele. Niektóre zakłady pracują ze zmniejszonym personelem, wystarczającym jednak dla

Chili i Peru nie chcą uznać gen. Franco

Poselstwa republik Chili i Peru w Paryżu zaprzeczają stanowczo wiadomościom, podanym przez niektóre dzienniki, jakoby

rządy tych państw wszczęły rokowania z przedstawicielami gen. Franco i jakoby gotowe były uznać rząd w Burgos.

Powstanie Kurdów nie wygasło Turcy wstrzymali operacje

Z Ankary ze źródeł półurzędowych donoszą, że działania wojenne przeciwko rebeliantom w rejonie Dersim zostały właściwie przerwane. Sztab generalny uważa, że dalsze posuwanie się wojsk regularnych w okęgach górskich, znajdujących się w rękach zbuntowanych szeregów, byłoby połączone z dużym ryzykiem.

Postanowiono zatrzymać się w dolinach i przygotować do wiosny punkt wypadku dla nowej akcji oczyszczenia zbuntowanych obszarów. Bardziej niespokojne żywioły kurdyjskie, zamieszkałe na obszarach kontrolowanych przez władze, zostaną skierowane do zachodniej i południowo-zachodniej Turcji.

Układ waszyngtoński leży w gruzach

Departament stanu Stanów Zjednoczonych stwierdza, że na budowę dwóch nowych pancerników, uzbrojonych w działa 16-calowe, Słany Zjednoczone zdecydowały się z wielkim ubolewaniem. Decyzję tę jednak musiano

powziąć, gdyż okazało się, że inne państwa nie chcą utrzymać się w granicach 14-calowego kalibru dział okrętowych. Rządy, które podpisały waszyngtoński układ morski, twierdzą, że zasada maksymalnego kalibru 14 cali nie została powszechnie przyjęta.

Na froncie

Urzędowo donoszą, że wojska rządowe, działające na ośku rinka Sierra de Guadarama, zajęły wczoraj rano miejscowość Villa Nueva del Pardillo, na zachód od Madrytu, biorąc do niewoli 600 jeńców, w tym 7 oficerów. Zdobyto również obfity materiał wojenny, oraz duże składy żywności i amunicji.

„Tregastel” wolny

Francuski statek handlowy „Tregastel”, zatrzymany 4 b. m. przez krążownik powstańczy „Almirante Cervera” i odprowadzony pod eskortą do portu w Bilbao, zwolniony został wczoraj. „Tregastel” odpłynął niezwłocznie na morze.

Wiadomości telegraficzne

— W porcie Callao nastąpił wybuch na pokładzie kontrtorpedowca „Uillar”. 3 oficerów zostało zabitych, a kilku marynarzy odniosło rany.

— Wczoraj przybył do Paryża simon-expressem król Karol rumuński. Na dworzec nie dopuszczono ani jednego przedstawiciela prasy. Król odjechał z dworca wprost do „Grand hotelu” na placu Vendome.

— W porcie Bremy zderzył się wojenny okręt holenderski „Lies” ze statkiem niemieckim „Gauss”. Okręt holenderski doznał poważnych uszkodzeń.

— Szwedzki minister spr. zagr. Sandler powrócił drogą powiatną z Moskwy.

— Przedstawiciel departamentu marynarki Stanów Zjednoczonych oświadczył, iż marynarka amerykańska otrzymała nowe działa 16-calowe, które biją na odległość

17½ mil morskich. Waga jednego pocisku wynosi około 1.000 kg. Pancerniki amerykańskie uzbrojone zostaną w 9 takich armat każdy.

— Od 4 dni nad Stanami Zjednoczonymi przechodzi fala upałów, od której zginęło już 150 osób. W Nowym Jorku temperatura utrzymuje się na wysokości 36 stopni, a w zachodnich stanach, w szczególności w Iowa, termometr wykazuje 40 st. Meteorologowie nie przewidują na razie żadnych zmian. Tyśiące mieszkańców N. Jorku spędziły ostatnią noc na placach i w parkach.

— W wywiadzie z redaktorem naczelnym dziennika jugosłowiańskiego „Vreme” węgierski minister spr. zagr. Kanya oświadczył m. in., że Węgry pragnęłyby uzyskać równouprawnienie w dziedzinie zbrojeń po przyjaznych rozmowach.

Place a Kryzys

W świetle smutnych doświadczeń ostatniego kryzysu, dyrektor Międzynarodowego Biura Pracy, p. Harold Butler, w swym raporcie, przedstawionym Międzynarodowej Konferencji Pracy, analizuje poglądy, zgłoszone przez pewne koła ekonomistów, według których redukcja płac pracowniczych jest uważana, jako klasyczny środek, służący do pobudzenia aktywności ekonomicznej kraju i jako sposób zapobiegania bezrobociu.

Międz. Biuro Pracy dokonało dla ośmiu państw, a mianowicie dla Francji, Czechosłowacji, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Belgii, Stanów Zjednoczonych, Niemiec i Polski szereg badań i wykonało wykresy, w których wykazuje zmiany, zachodzące w dziedzinie płac i ilości zatrudnionych pracowników. Otóż porównanie tych danych jasno wykazuje, że nie ma bezpośredniego związku między wysokością płac a ilością zatrudnionych pracowników.

„Jeżeli się powołać na badania, przeprowadzone naprawdę w skali międzynarodowej, pisze dyrektor Butler, jedynym wnioskiem jaki można z nich wyciągnąć jest ten, że płaca godzinna pracownika jest tylko jednym z licznych elementów, który służy do określenia ogólnego poziomu aktywności ekonomicznej danego kraju, nie będąc w żadnym razie elementem decydującym”.

A w związku z polityką monetarną państw dyrektor Butler czyni następującą uwagę:

„To co przyczyniło się do katastroficznej zmiany poglądów było stwierdzenie, że tradycyjna metoda deflacyjna nie zdołała powstrzymać zaszczepionego się od 1929 r. katastrofalnego upadku handlu, produkcji, cen i zatrudnienia. W ciągu lat 1930, 1931 i 1932 państwa, które pierwsze odczuły katastrofalne wpływy kryzysu, usiłowały im zaradzić przez wprowadzenie wszelkiego rodzaju deflacyjnych zarządzeń. W

Niemczech, Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, oraz innych jeszcze krajach, z niemałym nakładem energii usiłowano obniżyć koszty produkcji i ceny, zredukować wydatki państwowe i bardzo często obniżyć również płace. Żaden z tych środków nie dał zadowalających wyników. Berobocie nie przestało się gwałtownie wzmacniać dla całego społeczeństwa. Ilość transakcji nie przestawała się kurczyć, zaufanie malało. W miarę jak ceny spadały, cięższe, szczególnie dla rolników, ponieważ spadek cen produktów rolnych był szybszy od spadku cen artykułów przemysłowych. Dzięki temu rolnicy wkrótce nie mogli już podać swym zobowiązaniom, płacić podatków, ani też konsumować przypadającej na nich części produkcji. Kraje rolnicze, w skutek stopniowego spadku wartości ich produktów eksportowych, wkrótce stały się niezdolne do spłacania procentów od swych długów zagranicznych i utrzymania importu towarów zagranicznych w rozmiarach poprzedzających kryzys”.

Ciekawie przedstawia dyr. Butler sprawę rozwoju problemu sprawiedliwego wynagrodzenia za pracę. Stwierdza, że kryzys wpłynął dodatnio na sprawę t. zw. „płacy minimalnej”.

W ciągu samego tylko 1936 r. następujące kraje uchwaliły nowe prawa, ustalające wysokość płac minimalnych, są to: Boliwia, Brazylia, Bułgaria, Guatemala, Nowa Zelandia, Panama, Wenezuela i Jugosławia. W Nowej Zelandii po raz pierwszy ustalono wysokość podstawowych płac, mających ogólne zastosowanie, a Trybunał Rozjemczy uzyskał władzę ustalania wysokości obowiązujących płac dla większości przemysłu. W Kanadzie podobne postąpienie zostało dokonane w stanach Alberta i Nowym Brunswiku, a ponieważ ustawę związkową z 1935 r., dotyczącą płac minimalnych, uchwaliła Komisja Prawna Rady Stanu za niekonstytucyjną, powstała kwestia zniesienia ograniczeń władzy parlamentu Związkowego w tej dziedzinie.

W Stanach Zjednoczonych, a mianowicie w stanie New York, ustawa o płacy minimalnej została również uznana za niekonstytucyjną. Decyzja ta postawiła pod znakiem zapytania prawomocność analogicznych ustaw, obowiązujących w 17 stanach. Co prawda, Sąd Najwyższy zastrzegł się co do sprzeciwiania swego orzeczenia, że właściwie, co się tyczy Stanów Zjednoczonych, sprawa płac minimalnych jak dotąd nie została prawnie rozstrzygnięta.

Co raz częściej rozpowszechnia się też inna metoda, polegająca na zapewnieniu pracownikom płacy podstawowej na zasadzie nadania mocy prawnie obowiązującej płacy minimalnej, ustalonej przez umowy zbiorowe. Ten system został ostatnio wprowadzony przez Bułgarię, Grecję, Irlandię, prowincje kanadyjskie Nową Szkocję i Quebec, a przede wszystkim we Fran-

cji, gdzie do większości przemysłu po raz pierwszy wprowadzono system analogiczny do systemu płac podstawowych. Również w Belgii w znacznej części przemysłu przyjęto dla rolników niewykwalifikowanych płace minimalne na podstawie umów zbiorowych, które również znalazły zastosowanie w stosunku do pracowników, wykonujących roboty na koszt państwa”.

Dyr. Butler w swym raporcie podkreśla poza tym postępy, osiągnięte w skali międzynarodowej w tak doniosłych sprawach jak kwestia dodatków rodzinnych i rozwój innych sposobów uzupełnienia niewystarczających dochodów pracowników, a w końcu oświadcza:

„Świat zmierza stale, choć może w sposób nierównomierny, do utrwalenia polityki społecznej, której zadaniem jest zapewnić pewne minimum dochodu, czy to w postaci płac czy świadczeń społecznych, tym wszystkim, którzy wkład swój wnoszą do wspólnej skarbnicy dóbr”.

Ryzykowna rezolucja

Ostatnio odbyło się w Warszawie posiedzenie rady związku powiatów, która — według informacji „Samorządu” nr. 27 z 4 b. m. — w zakończeniu swoich obrad miała wyrazić „oburzenie z powodu nieuzasadnionych nieczynnych zarzutów”, jakie podniesione były w prasie przeciwko p. Jaroszyńskiemu, prezesowi związku powiatów.

Uchwała ta, przez nikogo niezauważona, niewątpliwie nie zasługiwałaby na rozgłos, gdyby nie okoliczność, iż m. in. właśnie nasze pismo niejednokrotnie (ostatnio w dn. 6 b. m.) zabierało głos o roli p. Jaroszyńskiego, jako działacza samorządowego. Toteż na tę uchwałę reagujemy niniejszą wiadomością.

Szkoda, że „Samorząd” nie podejmuje się w ogóle wziąć na wspomnianym posiedzeniu wspomniany wniosek i, że nie można się sorientować co do obecnych na posiedzeniu członków rady, a wśród nich starostów. W każdym razie, nie wygląda na to, aby zawsze i wszędzie faktyczną przewagę w organach związku powiatów miał „niezależny” element. Wątpliwie pod tym względem wynika z urzędowego charakteru rezolucji, która w podobnych wypadkach przepisowo jest jednomyślna, mniej lub więcej patetyczna, tym niemniej nigdy nie przekonywająca. Oburzenie z odurzenia... Wszak wiadomo: wielokrotny prezes, przy tym zapewne nie małą rolę pełniący w wysoka ranga urzędnika państwowego, więc kto by śmiał?

Choćby dla pozorów, również dla zachowania urzędowego stylu — czydałoby się trochę umiaru i ostrożności, tak na wszelki wypadek. Bo, poza wiadomą sugestią, skąd rada w składzie obecnych na ostatnim posiedzeniu przyszła do przekonania, że zarzuty są „niczym nieuzasadnione”?

Z całą lojalnością cofniemy wysuwane przez nas zarzuty i zastrzeżenia co do działalności p. Jaroszyńskiego, je-

Ogromną sensację wywołało we Francji oświadczenie konserwatywno - katolickiego deputowanego le Cour - Grandmaison, który w swej mowie wyraził wiarę w nadejście dnia, gdy wszyscy Francuzi zjednoczą się w myśl zasad patriotyzmu i umiłowania wolności i to zjednoczą się na podstawie tego...

JAKOŃSKI BIKSY BEZ PUDER Z PUŚKIEM

można modniejszych kolorach

cenę 21. 1.25

J. SZACH WARSZAWA

Katolicy wobec rządów ludowych we Francji

„co niektórzy nazywają strukturalnymi reformami, ja zaś — pokojową rewolucją. Obowiązkiem naszym nie jest zachowanie nieludzkiego porządku społecznego, lecz wprowadzenie porządku bardziej ludzkiego, opartego na prawdziwej hierarchii wartości, który podporządkuje złoto potrzebom produkcji, a produkcję — potrzebom ludzi, zaś ludzi samych powoła na służbę ideałowi, który życiu nadaje sens”.

Te słowa deputowanego oklaskiwali nie tylko (i może — nie tyle!) jego przyjaciele polityczni, lecz również lewica. Mówca zastrzegł się, że Frontowi Ludowemu bynajmniej nie zarzuca śmiałości reform. Raczej chciałby przyspieszyć ich tempo, wzmagając proces „pokojowej rewolucji”, zainicjowanej przez Rząd Bluma.

Organ demokracji katolickiej „Le Petit Democrat” pisał:

„Front Ludowy” istnieje nadal. Nie można go rozbić... iluzjami. „Front Ludowy” jest potęgą. Przed naszymi oczyma rozwija się proces rewolucji. Oby on nie był gwałtowny ani krwawy! W tym kierunku trzeba zwrócić wysiłki”.

Redaktor naczelny wspomnianego organu stwierdził, że obóz jego nie obraża się bynajmniej za nazwę, jaką obdarzają go konserwatyści — „czerwonych chrześcijan”. Katolicy - demokraci — wyjaśniał — uważają za swój obowiązek wziąć udział i współdziałać w wydarzeniach, które są nieuchronne. Zadaniem ich jest postarać się o to, by wydarzenia te rozwijały się bez przelewu krwi i bez gwałtów, jak również — postarać się o to, by masy wróciły do religii.

W związku z powyższą sprawą należy stwierdzić zdecydowaną zmianę stosunków między demokracją a kościołem katolickim. Minęły już — i to minęły w ostatnim dopiero okresie te czasy, gdy rozróżnienie „lewicy” od „prawicy” opierało się na stanowisku „przeciw religii” czy „za nią”. Dziś wytworzyła się inna linia podziału: za demokracją, za „rewo-

lucją pokojową”, czy przeciw niej.

Ostatnie wydarzenia w tej dziedzinie rozwijały się w tempie nadzwyczajnym. Opowiedzenie się Kościoła we Francji za reformami społecznymi, piorunujący wpływ walki z chrześcijaństwem w Niemczech w jej ostatniej fazie (bojowa encyklika Piusa XI przeciw hitleryzmowi), wreszcie walka z reżimem w Belgii — wszystko to wpłynęło na masy katolickie i na masy demokratyczne, popychając je ku sobie. Rzecz dziwna! Radykałowie boczyli się na kościół więcej niż socjaliści, i nawet komuniści! Zresztą można to zrozumieć, jeśli się wspomni, że republika świecka — była głównym punktem programu radykałów. I oto ku ogólnemu zdumieniu słyszymy: radykał Campinchi rzucił w Izbie z miejsca okrzyk: „Nie jesteśmy już antyklerykalami”, zaś czołowy organ radykalny „L'Ere Nouvelle”, pomieszczył podpis „grzebiemy antyklerykalizm”.

Być może w grę tu wchodziły względy taktyczne. Być może radykałowie obawiali się, że pewne zastępy wierzących mogą głosić swe w przyszłości rzucić wyłączenie na socjalistów, zachowujących się już od dawna neutralnie wobec religii, co osłabiłoby pozycję radykałów w ramach „Frontu Ludowego”.

Należy również wspomnieć, że do Francji wyjechał z Watykanu kardynał — sekretarz stanu Pacelli, który ma być uroczystie przyjmowany przez władze Trzeciej Republiki. Wizyta ta ma być okazją do podkreślenia, jak przyjaźnie układają się stosunki między Republiką demokratyczną a Stolicą Apostolską.

Wracając jednak do nastrojów w masach katolickich, wyrazić należy zadowolenie, iż znaczne ich odłamy pojęły sens dokonywanych się we Francji przemian i stanęły do pracy dla ich pogłębienia.

(W.)

Na urlop

„Przyjaciółmi Przyrody”

(Robotnicze Towarzystwo Turystyczne w Polsce).

Czas wolny od pracy spędzisz mile ze swoimi w 10 najpiękniejszych ośrodkach turystycznych Polski

BESKIDY
TATRY
KARPATY WSCHODNIE
WOLYN
GÓRY ŚWIĘTOKRZYSKIE
MORZE
JEZIORA AUGUSTOWSKIE

Zniżki kolejowe 50% dla robotników i ich rodzin.

Informacje: Zarząd Główny R. T. T., Warszawa — Żoliborz, ul. Krasińskiego 10 m. 81, Wtorek godz. 19-20, piątek godz. 20-21. (Listownie po załączeniu znaczka pocztowego).

Obłoki

(Dokończenie).

Glupi, przyziemny materialista pytał by, co jedzą polscy chłopci, podli pacyfiści wyciągali by jakieś statystyki wojenne, a tu — patrzcież — takie horyzonty duchowe! Boskie, nieprzeczuwane bohaterstwo z ryngrafem na piersi, w walce z niewiernymi, z nieczystymi parszywcami! Wyrzuciłem przez okno. Jak biało! Dokoła morze obłoków. Dziwna rzecz, że ten kraj utrzymuje się tak na wyżynach, że nie runie w dół... Trzeba dużego wysiłku, żeby się tak utrzymać! Trzeba dumuchać, trzeba dąć ze wszystkich sił w obłoki i coś dziwnego, że przy tej zbożnej pracy brak czasu na inne rzeczy. Nagle zdjęła mnie ciekawość. „Powiedźcie mi, panowie, co tam jest w dole, na ziemi?” — zapytałem. Wzruszyli go dnie ramionami. „Bo ja wiem” mruknął jeden „podobno Madagaskar. Wie pan, no, ten dla Żydów. Zresztą to nas przecież nie obchodzi”.

Przypomniałem sobie o pogłoskach, które krążyły na temat rewolucyjnej pracy Mathisona i spodziewanej restytucji determinizmu w fizyce. Bąknąłem coś o tem, a oni: „Znowu jakiś Żyd, pla-

krewni! Niech pan się odwróci od tej zginił, od tego Einsteina! Bohra, niech pan czyta Mosdorf, to tegę głowa, ho, ho”. I dalej otwierał mi oczy: vanitas vanitatum et omne... Boć właściwie to wszystko dzieciństwo, te naukowe szperaniny, gorzej — woda na młyn masonskich intrygantów. Ale kto posiadał prawdę objawioną, ten sobie takimi głupstwami głowy nie dręczy. No, czasami, jeżeli się co z tą prawdą zgodzi, to można na chwałę bożą przystąpić. Na chwałę bożą, nie więcej.

Zalegała cisza, bo właściwie na tym stopniu duchowania nie było już o czym mówić. Wzrok nasz gonit łagodnie kłęby dymu, wznośzące się wzniosły ku obłokom. O, błogosławiona kraino!

Było mi dobrze z tymi miłymi ludźmi. Mają rację. Trudno, błędem dotychczas, ale teraz wejść na drogę męskiej cnoty. W pewnej chwili tylko zaniepokaliłem się. Czasami we śnie przesładuje mnie podobne uczucie, kiedy zapominam o czymś ważnym. Powiać wiatr, chłodny wiatr z grobowych podziemi tego miasta, drzwij trzasnęły i otrzeźwiałem.

Idąc w stronę Panteonu rozmy-

ślałem nad swoim załamaniem. W każdym z nas jest przyzwoite pragnienie uproszczeń, ostatecznej likwidacji wszystkich niepokojów myśli. Przywiozłem je z sobą, jestem zarażony. I nie tylko to miało — cały kraj wznosi się nad obłocznymi, chociaż trzeba wyruszyć w szerokie przestworza, żeby się o tym przekonać. Nad sennym bajorem tworzy się mgła, z mgły powstają obłoki a z obłoków beczynni ludzie muszą lepić kule i krzyże.

Brodząc po kostki w zaróżowionych od zachodu chmurach, doszedłem wreszcie do stóp wzgórza, na którym stoi Panteon. Mrok zapadał, a aniołowie przerażeni moimi myślami opuścili mnie. „Hej, człowieku!” zawołał na mnie pan w granatowym mundurze „dziurawicie nam bruki!” „Ja nie tutejszy” próbowałem się tłumaczyć, ale on trzymał mnie już za ramię. Podałem mu dowód osobisty. „Hę” dorwał się do mojej broszki, „więc nie prenumeruję słownika biograficznego? więc tak! a czy wiecie, że za to ścigają tu dzisiaj czterech ministrów i szesnastu wojewodów?”

Trzęsąc się jak liść zapłaciłem mu prenumeratę za pięć egzemplarzy z góry i złamany psychicznie zacząłem wspinać się na schody pałacu arcykapłana. Naokoło skupiały się groźne chmury i grzmiało ze wszystkich stron. By-

ły to ciężkie dni dla kapłanów Panteonu.

Zakolatałem do pierwszych drzwi z brzegu. Wybiegli maleńki pinczer, zapachniał wodą kołofanową i stanął przede mną pan w śmietankowych spodniach i alpagowej marynarce. Po ogólnie czasze poznałem jednego z nich. Spytałem, czy i on jest zwolennikiem szabli. Zdziwił się. „To pan z gazety? My tu od rana do nocy same wywiady. Pytali o trumnę, o grzyby, ale o szabłę jeszcze nie. Ale proszę, niech pan pozwoli!” Wszedliśmy do eleganckiego saloniku z widokiem na ogród. W rogu stał otwarty fortepian, na nim partytura koncertu Brahmsa, pod ścianą biurczko i niemiecka książka o kontrapunkcie z Sammlung Göschel. Na ścianach impresjonistów ale owszem, owszem, Sanctissimus Pater także, i kilka świętych hobbaków.

„Burzliwy mamy sezon, prawda?” bąknąłem oniesmielony. „A, no cóż” odparł nieoczekiwanie, „kto mieszka na obłokach musi być przygotowany od czasu do czasu na burzanie, taka to już właściwość tych górnych sfer. Parę błyskawic i grzmotów — ale wiadomo przynajmniej, że się żyje, bo tak to tylko woda i woda. Całe szczęście, że wynaleźli teraz ciężką wodę, jest przynajmniej jakiś rozmaitość” — uśmiechnął się gorzko — „no, czytuje pan

przecież enuncjacje tej nowej organizacji?”... „Ja myślałem, że to nie ciężka woda tylko ozon...” — wypsnęło mi się niepotrzebnie. „Ależ, panie, ozon to właśnie naturalny produkt burzania i odwrótnie, tylko że ostatnio szło bardzo słabo, więc musieli robić sztuczny ozon, rozumie pan?”

Zagrał kilka taktów na fortepianie z miną obojętną. Nagle przerwał.

„Aha, prawda, pan pytał o szabłę. Słusznie. Kiedy się zaczyna wywiad, trzeba wiedzieć z kim się mówi, trzeba znać jego ideały. Dawniej, panie, idealizm mierzono bezinteresowną pracą: dla ogółu społeczeństwa, dla wasów upośledzonych, dla kultury, dla cierpiącego człowieka. Dzisiaj? niech pan czyta miarodajne przemówienia: pański idealizm to procent karabinu maszynowego i samolotu bombowego, ufundowany z pańskiej kieszeni. Chrześcijanie! Ale będnijemy pokutować: mea culpa, mea culpa, mea maxima...”

Urwał.

„Napijemy się, co?”

„Dziwi się pan?” mówił dalej, „że tak humanitarnie, tak krytycznie, prawie po kacerku? Panie, niech pan nie ma za wielkich nadziei na ten gatunek pokojowości i tolerancji. Jest jeszcze Index librorum prohibitorum, jest Niezabrudzonów i wniebowzięta dentologia. Nie, panie, z tego kościo-

ła jeszcze gruzów nie wywieziono... Tylko... czy warto się truć... cui bono?... Mieć tylko taką szczelną, aluminiową gondolę jak Piccard, wstać tam fortepian i trochę dobrego wina... oto mądrość... Byle wyżej, ponad ten cały kram...”

„Gorąco dzisiaj, co?” Wytań sobie twarz wodą kolońską.

Podszedłem do wysokiego goetyckiego okna. Stąd, ze szczytów wzgórz, gdzie wznosi się narodowy Panteon, widać było cały kraj. Miasta kołysały się w chmurach, a gdzie tylko pojawiała się luka i można było dostrzec tam w dole kawałek twardej ziemi, czymprędzej wysyłano drużynę ratowniczą, żeby takie okienko zatkać kadzidłami albo dymami zaparowymi. Na placach skupiały się pochody protestacyjne, na ulicach strażacy zmieniali masowo flagi, bo stare już wyblakły od długiego wieszania.

Spojrzałem na zegarek. O, podobna kraino! Nie znosisz butów, przywykłych do ziemi. Ale nie wsiadaj w gondolę stratosferyczną. Wolę samolot, który tam na mnie czeka, bo mogę nim kierować, wznosić się i opadać, a uciekać nie chcę. On jest tu realniejszy od ludzi, bo kierowany przez czujną myśl, której zawdzięcza swój byt i zwycięstwo nad obłokami.

J. W.

ROWERY

wyścigowe, balonowe, turystyczne, damskie i dziecięce. Radio wiedeńskie Kapsh i Echo — również gramofony od 54 zł.

Warszawa, 25 „Rekord” Świętokrzyska

Czytajcie prasę socjalistyczną

Higieniczny puder
Człymi Metamorphosa,
roślinny, bezdomieszk
metalicznych, nie zwla
się na skórze, nadaje
matowłość, odświeża
wybiela, upiększa
i odmładza

PUDER

CAZIMI METAMORPHOSA

SZTAFETA ROBOTNICZA

Rozpoczęli wojnę Mistrzostwa RPA—runda jesienna z R.P.A.

Mimo wielokrotnych zapewnień R.P.A. i Znicza, że mistrz robotniczy nie weźmie udziału w rozgrywkach Ligi Okręgowej WOZPN, zdecydował ostatecznie przydzielić Znicza do warszawskiej „ekstra klasy”.

Znając zdecydowane stanowisko drużyny robotniczej WOZPN, grozi Zniczowi, w razie nie wzięcia przez niego udziału w rozgrywkach, będą zaliczone walki wery na niekorzyść mistrza RPA, a poza tym Znicz nie będzie mógł brać udziału w mistrzostwach RPA. przez rok.

Stanowisko Znicza i RPA. nie jest uporem tylko. Każdy rozumiejący się na piłce wie, że przynajmniej trzy drużyny robotnicze stoją na poziomie „ligowym”, ale przydzielenie drużyny robotniczych do „ligi” byłoby rozbić naszą autonomiczną placówkę, a do tego nie może dopuścić sport robotniczy. Stąd odmowa wzięcia udziału w „lidze”.

Gdyby groźba w stosunku do Znicza była wykonana, piłkarstwo robotnicze zmuszone byłoby wrócić do stanu organizacyjnego, jaki istniał przed utworzeniem RPA. śląskiego OZPN, to znaczy do zupełnej niezależności. Stan taki nie byłby dogodny dla obydwu stron: chaos ewidencyjny, brak WSPÓLNEJ władzy zwierzchniej, utrudniały pracę sportową.

Sport robotniczy dał wyraz dobrej woli, chociażby na przykładzie powstania śląskiego RPA, ale nie może się zgodzić, żeby nie uznawano jego dorobku organizacyjnego.

Wierzymy, że we władzach PZPN-u znajdują się ludzie o szerszych choryzontach, niż w okręgu warszawskim i przyczynią się do zlikwidowania „wojny” z autonomiczną podokreślą robotniczą.

W przyszłym miesiącu rozpoczyna się rozgrywki w rundzie jesiennej o mistrzostwo R.P.A. Walczyć będzie osiem drużyn. Znicz, Gwiazda, Skra, Sarmata, Drukarz, Elektryczność, Marymont i mistrz kl. B, najprawdopodobniej Zar.

Terminarz rozgrywek pierwszego miesiąca przedstawia się następująco:

14.8 Sarmata — Gwiazda.
15.8 Znicz — Skra.
21.8 Skra — Gwiazda.
22.8 Znicz — Sarmata.
22.8 Drukarz — Marymont.
28.8 Gwiazda — Elektryczność.
29.8 Znicz — Drukarz.

29.8 Mistrz kl. B — Marymont.
29.8 Sarmata Skra.

W terminarzu nie wzięto pod uwagę udziału Znicza w lidze okręgowej. Znicz grać będzie w RPA.

Do rozpoczęcia mistrzostw pozostaje miesiąc czasu. Kluby rozgrywają mecze towarzyskie. Sądząc z dotychczasowych wyników, o pierwsze miejsce będzie toczyła się walka między Zniczem, Gwiazdą i Skrą, do tej trójki przyłączyć się może Sarmata. Przebieg rozgrywek mistrzostw kl. B wskazuje, że nowa drużyna A kl. będzie miała sporo do powiedzenia w mistrzostwach.

Skra II-a — Gwiazda

W sobotę na boisku Skry rozegrany został mecz lekkoatletyczny w konkurencjach męskich i żeńskich. Gwiazda, jeden z nielicznych w Warszawie klubów robotniczych, uprawiających lekką atletykę, nie wiele ustępował młodej drużynie Skry.

Drużyna Gwiazdy można pochwalić, nowego długodystansowca Szermana, który biegnąc pierwszy raz dystans 3000 m., uzyskał dobry czas 9,45,2, przegrywając dopiero po zaciekłej walce z rutynowanym Michalskim. Wygrana w sztafecie szwedzkiej jest niewątpliwym sukcesem Gwiazdy.

MĘŻCZYZNI 33:29.
100 m. 1) Dobrowolski (G) 12,2, 2) Wojewoda (S) 12,2, 33) Buliński (S).

Zacięta walka głuchoniemego Dobrowolskiego z Wojewodą wygrała przez gwiazdździarza na tamie.

800 m. 1) Ambroziewicz (S) 2,12, 2) Prechter (G) 2,16,3, 3) Strumpf. Poza konkursem pobięli

Lisowski, który uzyskał czas 2.10. Początkowo tempo biegu ostre. Potem zawodnicy zwalniali.

3000 m. 1) Michalski (S) 9,44,2, 2) Szerman (S) 9,45,2, 3) Misztal (S) 10,53,6.

Bieg cały czas prowadził Michalski. Szerman biegł za nim w odległości 20—25 m. Na przedostatnim wirażu Szerman doszedł M. b. ostrym zrywem. Na prostej M. usiłując znów się oderwać i użyskuje przewagę 5 m. Ostatni wiraż obaj zawodnicy idą razem i dopiero na ostatnich metrach udaje się użyskać Michalskiemu nieznaczna przewagę. 35-letni Misztal uzyskał też niezły czas.

Szerman biegł b. lekko, brak mu jeszcze długiego kroku, o ile popracuje nad nim, może wyrosnąć na polnego długodystansowca, ponieważ obok wytrzymałości rozpoczyna wrodzoną szybkość.

4x3x2x100 1) Gwiazda 2,20, 2) Skra 2,21.

Wdał 1) Salwa (S) 5,67, 2) Ambroziewicz (S) 5,30, 3) Dobrowolski (G) 5,28. Po poprawiającym się Salwie można się nie długo spodziewać przekroczenia 6 m.

Kula 1) Listowski (S) 9,90, 2) Dobrowolski (G) 9,50, 3) Wojewoda (S). Nie wykorzystane warunki Listowskiego.

KOBIECY 24:16.

60 m. 1) Malarska (S) 8,7, 2) Halpern (G) 8,9, 3) Dobrosówna (S). 200 m. 1) Malarska (S) 30,2, 2) Mandłówna (G) 33, 3) Dobrosówna (S). Dobry bieg Malarskiej, w konkurencji uzyskała ona może na tym dystansie czas poniżej 30 sek.

Wdał 1) Malarska (S) 4,43, 2) Halpern (G) 4,07, 3) Bromberg (S). Malarska, która poprawiła sobie szybkość, uzyskała niezły już wynik w skoku w dal.

Kula 1) Kajewska (S) 8,14, 2) Żychowska (S) 7,30, 3) Malarska. Publiczność żywo interesowała się zwłaszcza biegami, bieg 3000 podniósł wszystkich na nogi.

dłużni. Utrzymujemy się wyłącznie ze sładek. Dopiero w b. r. po raz pierwszy gmina i powiat przynależą R.K.S.-owi subsidej na wysokość 100 zł. Materiał sportowy mamy dobry. W boksie dobrze się zapowiada Czubek, w lekkoatletyce Olejnik. Brak nam tylko sprzętu lekkoatletycznego: dysków, oszczepów, pałeczki, a najbardziej biegni i to u trudnia nam pracę. Sekcja kobieca stoi na wysokim poziomie. Jest jednak pozostawiona sama sobie. Nawet wydział kobiecy Z. R. S. S. u nie troszczy się o nią (to samo jest i w Zniczu). Treningi są prowadzone przez starszych zawodników, natomiast w boksie korzystamy z pomocy trenera tow. Boskiego.

NAWET Z LIGOWĄ WARSZAWIANKĄ.
Najpopularniejszy jest boks i piłkarstwo. Mamy aż cztery drużyny piłkarskie. Najgorsza biega jest z butami. Co niedzielę rozgrywamy mecze. Publiczności zbiera się z całej okolicy nieraz przeszło 1000. Z Warszawianką rozgrywamy doroczne tradycyjne mecze piłkarskie. Skupiamy sporą ilość młodzieży — chłopców niżej lat 16. Poza tym do niezapomnianych sukcesów naszej pracy tegorocznej zaliczyć należy udany wieczór ku czci Żeromskiego, którego program wykonaliśmy własnymi siłami. Pokazaliśmy, że prosty robotnik potrafi nie tylko rozwijać się fizycznie, ale i odczuć piękno prawdy artystycznej.

R.K.S. RUCH — Z.K.S. 1:2 (1:1).
BRZEŚĆ NAD BUGIEM, Mistrz

Polesia wystąpił w osłabionym składzie. Zwycięstwo drużyny żydowskiej w pełni zasłużone. Sędziował dr. Przednikiewicz.

W. K. S. „FLOTA” BIJE R.K.S. „BAŁTYK” 3:0.

W niedzielnym meczu piłkarskim w Gdyni największą niespodzianką była przegrana P. R. K. S. Bałtyku z WKS. Flotą w stosunku 3:0. Nikt zapewne nie sądził, aby A klasowa drużyna zesła bez honorowej bramki. — Tym bardziej, że na początku gry drużyny obie grały bardzo dobrze i nie można było mówić o jakiejś przewadze. U obu drużyn uwydatniał się jednakowy błąd a mianowicie gracz ataku Bałtyku czy też Floty na długo przetrzymywali piłkę i starali się „wjechać” z piłką do bramki. To było zgubą właśnie dla R.K.S. Bałtyku, bo dobra obrona i bramkarz wojskowych — zawsze w porę interweniowali. Gra była na ogół żywa.

Zaraz na początku pierwszej połowy zryw Bałtyku przełamuje obronę wojskowych i przez dłuższy czas gra toczy się na środku boiska. Jednak pod koniec pierwszej połowy, wojskowi coraz częściej zagrażają bramce czerwono-białych.

W 35 min. atak wojskowych uwiadażnia swoją przewagę zdobywając pierwszą bramkę, a po tym w 88 minucie podwyższają wynik na 2:0, który utrzymuje się do końca pierwszej połowy.

Po przerwie czerwono-białej usiłują zmienić wynik ale doskonała gra bramkarza wojskowych odznaczającego się „pewnym chwytym” uchroniła wojskowych od utraty bramki. Nadmierne ciepło daje się teraz we znaki obu drużynom i gra toczy się na tempie, ale wojskowi wytrzymali znacznie dłużej jeszcze podwyższając wynik na 3:0. Kilka przeprowadzonych ataków nie zmieniło już wyniku.

TOMASZÓW MAZ.

R.K.S. Lechia — KKS 4:3 (2:0). Lechia w ten sposób zdobyła mistrzostwo B klasy grupy piotrkowskiej i będzie walczyć w finałach o wejście do A klasy.

Ruchowi piotrkowskiemu pozostał jeszcze jeden mecz do rozegrania z Concordią. W razie wygranej Ruch zajmie 3 miejsce w grupie piotrkowskiej.

RADOM.

R.K.S. Naprzód — Nurdyja 2:0. W rozegranych w sobotę zawodach piłkarskich o mistrz. kl. B R.K.S. Naprzód pokonał lekko Nurdyję w stos. 2:0, zdobywając 2 dalsze punkty w tabeli mistrzowskiej. Gra słaba. R.K.S. Naprzód wystąpił z 4 rezerwowymi. Bramki zdobyli R. Pietrzykowski i Wikł.

Sędziował dobrze — p. Sowa. Piłca (Białobrzegi) pokonała Jutrznia 5:1. Do przerwy prowadziła

NA ZAWODY JEDZIEMY „NA GAPE”.

Najdotkliwiej odczuwamy wyjazd na zawody. Każden z nas jedzie na własny koszt, a raczej na własne ryzyko. Jedziemy kup „na gape”. Kiedyś zdarzyło się, że nam przynęśli cały atak, kiedyś jechali na mecz od Piotuska. Na własnym boisku mamy „swoją” publiczność. W puszcze „co łaska” zbiera się zwykle kilkanaście złotych.

PRZYJACIOLMI R. K. S. U — SĄ ZW. ZAW.

Jedynym naszym oparciem — na razie moralnym — są Zw. Zaw. i mieszkający tu towarzysze z warszawskiego Z. K. Przeciwno nam walczy od lat cała tutejsza reakcja (obrazamy (1) podobno moralność publiczną, kostiumami sportowymi). Wbrew wszelkim przeszkodom jesteśmy na terenie powiatu błotńskiego jedną żywą i swą ideową organizacją sportową. O przyszłość R. K. S. u jesteśmy spokojni: klub nasz skupia coraz większą liczbę młodzieży. Budujemy szacunek u wrogów i uznania wśród sympatyków, a wyniki pracy świadczą, że idziemy naprzód, że praca nasza jest już poważnym wkładem w dorobek idei, której służymy — idei odrodzenia fizycznego młodzieży robotniczej.

TEO.

Jutrznia 1:0, po wyrównaniu przez

Pilicę, załamała się psychicznie. Bramki dla Jutrznii strzelił Mandelbaum.

Stan tabeli mistrzowskiej radomskiej kl. B. po ostatnich grach przedstawia się następująco: 1) Naprzód — 9 pkt., 2) Strzelec — 5 pkt., 3) Pilica — 5 pkt., 4) Jutrznia — 4 pkt., 5) Nurdyja — 0.

PRZEMYŚL.

R.K.S. Polonia — Hagibor 2:1 (1:1). W spotkaniu towarzyskim A kl. Hagibor odniósł niespodziewane porażkę z C kl. Polonia, która stawiała dzielny opór. Bramki dla Polonii uzyskali: Wag i Szaloga, a dla Hagiboru środek napadu. Sędziował p. mag. Dobosz.

PIOTRKÓW.

KL. C. „Skra” zdobyła mistrzostwo kl. C i będzie walczyła o wejście do kl. B, mając największe szanse z pośród finalistów.

Ruch II — Strzelec 3:3. Ruch górował technicznie i taktycznie. Strzelcy uzyskali wynik remisowy dzięki silniejszej fizycznej drużynie.

Juniorzy

O MISTRZOSTWO WARSZAWY JUNIORÓW.

W środę na boisku Znicza w Pruszkowie odbył się decydujący mecz o mistrzostwo juniorów R. P. A. między pierwszymi drużynami dwu grup w jakich odbywały się rozgrywki. Finał między drużyną Skry i Znicza zakończył się znacznym zwycięstwem Skry 3:0. Skra przeważała przez cały czas meczu. U zwycięzców wyróżnił Herman, świącz i bramkarz Soból III.

Bramki strzelił Herman, Celejewski i Świącz.

Skra reprezentować będzie R. P. A. w finale mistrzostw juniorów Warszawy.

WARSZAWSKA KL. B.

Czerwoni (Leg.) — Skra (Faleńca) 7:2 (3:1). Mecz o mistrz. kl. B. rozegrany w Faleńcu. Sędzia p. Gingold.

Jutrznia (N. Dwór) — Nadnarwianka 5:2 (2:1). Mecz towarzyski na boisku w Nowym Dworze. Sędzia p. Ober.

GWIAZDA — OTWOCK K. S. 7:0 (1:0).

Występ młodej drużyny otwockiej zakończył się wysoką wygraną Gwiazdy. Do przerwy O. K. S. grając ambitnie, nie wiele ustępował Gwiazdzie, jednak gra drużyny podmiejskiej jest dość prymitywna i wyczerpuje ich pod koniec pierwszej połowy. Po przerwie kilka ładnych akcji ataku Gwiazdy załamuje zupełnie drużynę otwocką, która przestała się bronić. Mimo wysokiej przegranej OKS. reprezentował się dobrze, jest drużyną przyszłości.

Bramki strzelili: Birenawajg, Arbetman i Baumzerg po 2 i Szulzynger 1.

Publiczności 1000 osób.

Za 22 zł. dwutygodniowy pobyt na obozie wypoczynkowym ŁRSKO w Józefowie pod Tomaszowem

Łódzki R. S. K. O., pragnąc umożliwić jak najszerszym rzeszom pracującym spędzenie tanio i pożytecznie urlopu, organizuje w okresie od dnia 1 lipca do dn. 31 sierpnia b. r. obóz wypoczynkowy dla mężczyzn i kobiet w formie 4 turnusów 2-tygodniowych w następujących terminach:

I turnus od 5/7 do 18/7 wł.
II turnus od 19/7 do 1/8 wł.
III turnus od 2/8 do 15/8 wł.
IV turnus od 16/8 do 29/8 wł.

W ramach obozu, prócz zajęć sportowych, jak gimnastyka, gry sportowe i plażowanie, odbędą się wykłady i pogadanki, będzie zorganizowana świetlica i czytelnia pism, oraz wycieczki w okolice: do Grot, Niebieskich Źródeł, Łódź, ul. Południowa 28.

rezydencji Pana Prezydenta do Spaly i t. p.

Uczestnicy (czki) obozu winni ze sobą zabrać na obóz poduszkę, koc, prześcieradło, bieliznę osobistą, przybory do mycia, kostium sportowy.

Oplata zł. 22 obejmuje zakwaterowanie i wyżywienie przez czas trwania obozu, t. j. okres 2 tygodni.

Hasło obozów robotniczych to „Podniesienie sprawności fizycznej mas pracujących Polski przez racjonalne wykorzystanie urlopu”.

Blizszych informacji udziela zapisy przyjmuje codziennie sekretariat Łódzkiego R. S. K. O., Łódź, ul. Południowa 28.

Najżywotniejszy klub powiatu błotńskiego

R.K.S. Naprzód (Brwinów)

Z pośród licznych klubów podstolecznych może nie wiele pochwalić się tak znacznymi wynikami, jak Naprzód brwinowski. Brwinów jest osiedlem ubogim w fabryki; ludność robotnicza — to albo rzemieślnicy, albo sezonowi, pracujący w cegielniach i przy budowie. Zdanealoby się więc, że środowisko najtrudniejsze do rozrabiania sportu. A jednak to, co opowiadają towarzysze z Zarządu R.K.S. Naprzód, może być przykładem, jak wiele dokonać może praca społeczna, oparta o idee. A trzeba wiedzieć, że taka praca gdzieś w malej „dziurze” jest trudna i przeciwko niej suraca się cała reakcja od gminy poprzez różnorodne stowarzyszenia, aż po ambone.

JAK POWSTAŁ R. K. S. NAPRZÓD?

Klub powstał samorzutnie. Działalność swoją datuje od roku 1933. A zanim nastąpiło sementowanie ze sportem robotniczym, klub jakiś czas był ideowo „dziaki”. Do złączenia ze sportem robotniczym przyczynili się tow. tow. Siedlecki, Biedziński, Homa i Gorski. Początkowo klub posiadał własny lokal. Jednak pod wpływem wysuniętego przez

TUR. hasła — jednoczmy ruch robotniczy — wynajęliśmy wspólny lokal, w którym mieściła się Partia, Klub Kobiet, Tur, Zw. Zaw. i R. K. S.

STOSUNEK ZARZĄDU TURA DO R. K. S.

Jednak spółka z Turem nie wyszła nam na dobre. Gospodarzem lokalu był tow. Śmigiełski, prezes TUR-a. I mimo, że ponosiliśmy przeszło 50% kosztów utrzymania lokalu — robił nam trudności. Trudno doprawdy wskazać przyczyny tego stosunku do nas. Jedno jest pewne: Zarząd Tura był przerażony postępiami naszej pracy wśród młodzieży, pracy nie tylko sportowej, ale i kulturalnej. Ostatnim „zwyściwem” Tura nad R. K. S. jest uchwała, powzięta przez TUR w marcu, rozciągająca (!) R. K. S. Naprzód. I klub teraz wisi w powietrzu...

W SEKCJACH PRACA IDZIE SKŁADNIE.

Klub posiada sekcje piłki nożnej, gier sportowych, bokserskiej, lekkoatletycznej i kobiecej. Boisko dzierżawimy, a w r. b. również wynajęliśmy własny lokal. Mimo tych wydatków nie jesteśmy za-

dużeni. Utrzymujemy się wyłącznie ze sładek. Dopiero w b. r. po raz pierwszy gmina i powiat przynależą R.K.S.-owi subsidej na wysokość 100 zł. Materiał sportowy mamy dobry. W boksie dobrze się zapowiada Czubek, w lekkoatletyce Olejnik. Brak nam tylko sprzętu lekkoatletycznego: dysków, oszczepów, pałeczki, a najbardziej biegni i to u trudnia nam pracę. Sekcja kobieca stoi na wysokim poziomie. Jest jednak pozostawiona sama sobie. Nawet wydział kobiecy Z. R. S. S. u nie troszczy się o nią (to samo jest i w Zniczu). Treningi są prowadzone przez starszych zawodników, natomiast w boksie korzystamy z pomocy trenera tow. Boskiego.

NAWET Z LIGOWĄ WARSZAWIANKĄ.
Najpopularniejszy jest boks i piłkarstwo. Mamy aż cztery drużyny piłkarskie. Najgorsza biega jest z butami. Co niedzielę rozgrywamy mecze. Publiczności zbiera się z całej okolicy nieraz przeszło 1000. Z Warszawianką rozgrywamy doroczne tradycyjne mecze piłkarskie. Skupiamy sporą ilość młodzieży — chłopców niżej lat 16. Poza tym do niezapomnianych sukcesów naszej pracy tegorocznej zaliczyć należy udany wieczór ku czci Żeromskiego, którego program wykonaliśmy własnymi siłami. Pokazaliśmy, że prosty robotnik potrafi nie tylko rozwijać się fizycznie, ale i odczuć piękno prawdy artystycznej.

Jedynym naszym oparciem — na razie moralnym — są Zw. Zaw. i mieszkający tu towarzysze z warszawskiego Z. K. Przeciwno nam walczy od lat cała tutejsza reakcja (obrazamy (1) podobno moralność publiczną, kostiumami sportowymi). Wbrew wszelkim przeszkodom jesteśmy na terenie powiatu błotńskiego jedną żywą i swą ideową organizacją sportową. O przyszłość R. K. S. u jesteśmy spokojni: klub nasz skupia coraz większą liczbę młodzieży. Budujemy szacunek u wrogów i uznania wśród sympatyków, a wyniki pracy świadczą, że idziemy naprzód, że praca nasza jest już poważnym wkładem w dorobek idei, której służymy — idei odrodzenia fizycznego młodzieży robotniczej.

Gry sportowe

UJESTI—R.K.S. KATOWICE 14:6

W sobotę odbył się w Katowicach na boisku Miejskiego Komitetu Os. W. F. międzynarodowy mecz piłki ręcznej pomiędzy Ujesti i R. K. S. Katowice, który zakończył się zwycięstwem drużyny węgierskiej. W pierwszej połowie gry R. K. S. stawiał zacięty opór i drużyny toczyły równą walkę. R. K. S. nawet prowadził 1:0 i 2:1, ale goście do przerwy wyrównali.

Po przerwie R. K. S. nie wytrzymało tempa i oddaje inicjatywę w ręce gości, którzy zademonstrowali grę stojącą na najwyższym poziomie technicznym i kombinacyjnym, ku wielkiemu zadowoleniu licznie zebranej publiczności. Akcje drużyny węgierskiej przeprowadzone zostały w pięknym stylu.

Bramki dla Węgrów zdobyli: Cira i Szomori 4, Penda 3, Galgoczy 2 i Koltai 1.

Dla R.K.S. bramki strzelił: Kleinert II i Fitz 2, Rzytki i Gross po 1. Sędziował p. Miron obiektywnie.

POGOŃ — I R.K.S. 3:3

rogoń leader ligi na boisku w Katowicach — Załęzu, pokonał R. K. S., w wysokim stosunku. Pogoń miała zdecydowaną przewagę, to też wygrała zasłużenie. Zawody przeprowadzone w szybkim, jednak zbyt ostrym tempie, tak że obiektywny sędzia Grzyb (Pole Zachodnie) był zmuszony usunąć Zgrzebiłkę z Pogoni oraz Kleinerta z R. K. S., z boiska za ostrą grę.

Bramki dla Pogoni zdobyli: Piechula I i Dyrna po 3, Klukowski 2. Dla R. K. S. bramki strzelił: Kleinert II i Respondek 2.

Najlepszy gracz na boisku Piechula I jest wychowankiem I R.K.S. Gdzieby w sporcie polskim panowały inne stosunki, kluby robotnicze nie przegrywałyby z drużynami „mieszczańskimi”.

TABELA ŚLĄSK. LIGI PIŁKI RĘCZNEJ

Po niedzielnych rozgrywkach tabela przedstawia się następująco:

1. Pogoń Kat. 10 16 62:34

2 K.S. Chorz.	9	14	78:42
8. Pole Zach. Chorz.	10	12	45:40
4. Vorwärts Kat.	9	10	46:42
5. A. T. V. Slem.	7	8	27:32
6. St. Maria Kat.	10	7	40:56
7. P. Z. P. Slem.	8	6	32:45
2. R. K. S. Kat.	9	6	28:44
9. A. T. V. Kat.	8	6	31:49
10. W.S.V. N. Wieś	10	3	23:38

„FLOTA” ULEGA POWTÓRNIE KOSZYKARZOM „BAŁTYKU”

Na boisku „Floty” został rozegrany rewanżowy mecz koszyków między PRKS, „Bałtyk” a WKS. „Flota”.

Ambitnie grających marynarzy pokonała świetnie zapowiadająca się drużyna robotnicza, w stosunku 38:24 (20:8).

Drużyny wystąpiły w następujących składach: „Bałtyk”: Kujawa, Kukułka, Juchnicki, Jechiel, Tomaszewski, „Tuti”. „Flota”: Jacewicz, Borkowski, Benicki, Rózkowski, Rogaliński, Zdziech.

W siatkówce po interesującej grze zwyciężyła również „Bałtyk” 2:1 (6:15, 16:14, 17:15).

PIOTRKÓW

Rozgrywki o puchar w koszykówce dn. 7.7. 87 Ruch — Sokół 21:20. Gra żywa i b. ciekawa. Ruch w składzie rozzerwowym przewyższał zespoły przeciwników. Brak celności rzutów i słaba gra obrońców nie pozwoliły wygrać w lepszym stosunku,

Koszykówka męska Skra — Drukarz 38:13 (16:5). Znaczna przewaga drużyny Skry, która wystąpiła w odmłodzonym składzie. Dobrze wypadł debiut Świączarza.

Siatkówka męska Skra — Drukarz 15:6, 15:4. Skra w składzie: Smosarski I, Smosarski II, Stryjek, Wojewoda, Burzyński, Kwietniak pokonała silną drużynę Drukarza. W Drukarzu najlepiej grał Szwed, w Skrze Burzyński.

Siatkówka kobieca Skra — Drukarz 15:3, 15:8. Po ładnej walce zwyciężyły kobiety Skry. W drugim secie walka równa.

Nadsyłajcie sprawozdania z zawodów

Oddito w drukarni Sp. Nakładowo Wydawniczej „Robotnik”, Warszawa, Warecka 7.